

گزارش از برگزاری دومین کتفرانس سازمان و تصمبات آن

کار شماره ۲۳۴- خرداد ۱۳۶۸

بازتاب تارنمای سازمان فدائیان (اقلیت)

<http://www.fadaian-minority.org>
info@fadaian-minority.org

گزارش از برگزاری دومین کنفرانس سازمان و تصمیمات آن

جلسه تعیین گردید. در پی این مقدمات مطابق دستور جلسه تعیین شده ابتدا گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرائی به دومین کنفرانس قرائت شد و مورد بحث و بررسی قرار گرفت. کلیت این گزارش با یک تغییر در بخش گزارش تشکیلاتی به تصویب رسید. در اصل گزارش گفته شده بود «کمیته اجرائی بر این اعتقاد است که علت این عدم موفقیت، قبل از هر چیز به بقای سبک کار گذشته ما در عرصه سازماندهی مربوط می‌گردد. ما در عرصه سیاسی سبک کار و شیوه فعالیت خود را به طور عمده اصلاح کرده‌ایم، اما در عرصه سازماندهی عمدتاً سبک کار گذشته ادامه یافته است. این سبک کار نادرست خود را در این واقعیت نشان داده است که ما پس از کنفرانس خرداد ۶۶ در حالی که با کمبود شدید کادر و امکانات مالی و تدارکاتی روبرو بودیم وظایف متعددی ایجاد نمودیم و نتوانستیم تمام نیرو و امکاناتمان را برای انجام عمده‌ترین وظیفه خود متمرکز سازیم لذا کمیته اجرائی در این زمینه از خود انتقاد می‌کند و...» در حالی که این بخش به شکلی که اکنون در گزارش آمده است تغییر نمود گزارش جداگانه عملکرد ارگان‌های مختلف تشکیلات نیز به بحث گذاشته شد و به تصویب رسید.

اصلاحات برنامه‌ای بخش دیگری از دستور جلسه کنفرانس بود. مهم‌ترین مسئله مورد بحث بر سر اصلاحات برنامه‌ای حذف آن بخش از بند ۱۳ برنامه حداکثر سازمان بود

در خرداد ماه ۱۳۶۸ دومین کنفرانس سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران (اقلیت) با حضور تعدادی از اعضاء و کادرهای سازمان برگزار گردید تا فعالیت سیاسی و تشکیلاتی دو ساله سازمان را پس از نخستین کنفرانس مورد ارزیابی قرار دهد و خط مشی و سیاست‌های سازمان را برای دو سال آینده تعیین نماید.

مطابق رویه‌ای که در اساسنامه مشخص شده است، کمیته اجرائی سازمان سه ماه پیش از برگزاری این نشست یعنی در اسفند ماه، دستور جلسه کنفرانس را بشرح زیر به تشکیلات ارائه نمود:

"بحث و تصمیم‌گیری در مورد گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرائی

اصلاحات در برنامه و اساسنامه سازمان تعیین خط مشی و تاکتیک‌های سازمان در وضعیت جاری

تصویب قطعنامه‌ها

انتخاب رهبری سازمان"

در عین حال نوشته‌ای تحت عنوان "تزهائی در باره گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرائی" به همراه قطعنامه‌ها و دیگر موارد بحث را در اختیار تشکیلات قرار داد تا قبل از نشست، بحث لازم پیرامون این مسائل انجام بگیرد. بنابر این پس از سپری شدن دوره مباحثات، دومین کنفرانس سازمان در موعد مقرر تشکیل گردید و کار خود را با اعلام یک دقیقه سکوت به پاس بزرگداشت شهدای سازمان آغاز نمود، سپس آیین‌نامه نشست به تصویب رسید و هیئت رئیسه

که به "استراتژی سه جهان" و حزب کمونیست چین اختصاص یافته بود. واقعیت امر این است که تز ارتجاعی سه جهان اکنون دیگر به طور کلی در میان کارگران سراسر جهان افشاء و بی اعتبار شده است. حتی اکنون دیگر چین نیز که زمانی طراح و مدافع اصلی آن بود در عمل این استراتژی را کنار نهاده و در حال تجدید مناسبات خود با کشورهای سوسیالیستی و احزاب کمونیست این کشورهاست. لذا دیگر این تز در مقیاس جهانی و همچنین در داخل ایران خطر جدی برای طبقه کارگر محسوب نمی‌شود و بیش از آن افشاء شده است که کسی مدافع آن باشد. با توجه به این حقایق کنفرانس تصمیم گرفت که این بخش از برنامه حذف شود، اما در همان حال تاکید نمود که به منظور اتخاذ موضع صریح و روشن در قبال جامعه چین و حزب کمونیست این کشور و تحولاتی که طی چند سال اخیر از سر گذرانده است این مسئله برای یک دوره مورد بحث و بررسی تشکیلات قرار گیرد.

اصلاحات دیگری که در برنامه انجام گرفت، در حد اصلاحات برای رفع هر گونه ابهام و یا افزودن موادی به مطالبات مشخص بود که در برنامه مصوب کنفرانس دوم آمده است.

بحث بر سر تغییر، حذف و یا افزودن برخی مواد اساسنامه‌ای مطابق جمع‌بندی تجارب دو سال گذشته و مقتضیات کنونی تشکیلات بخش دیگری از کار کنفرانس بود. این اصلاحات در اساسنامه کنفرانس دوم درج شده‌اند.

دستور کار بعدی کنفرانس بحث و بررسی و تصمیم‌گیری در مورد قطعنامه‌ای را که به وضعیت کنونی، وظائف و تاکتیک‌های

سازمان اختصاص یافته بود تصویب نمود. این قطعنامه به ضمیمه دیگر اسناد کنفرانس دوم در همین شماره نشریه کار انتشار یافته است. در زمینه شیوه برخورد به احزاب و سازمان‌های غیرپرولتری کنفرانس دوم سازمان تصمیم گرفت که قطعنامه کنفرانس اول در این مورد به اعتبار خود باقی باشد. بر همین مبنا شیوه برخورد نسبت به هر دو جناح حزب دمکرات کردستان ایران همان خواهد بود که در قطعنامه کنفرانس اول در مورد حزب دمکرات کردستان آمده بود، اما بر اساس مباحثی که در کنفرانس پیرامون ماهیت طبقاتی این دو جریان صورت گرفت، این که تحلیل گذشته سازمان به اعتبار خود باقی است، این که هر دو جناح بورژوازی را نمایندگی می‌کنند و اساساً ضد انقلابی‌اند و اینکه جناح قاسملو بورژوازی را نمایندگی می‌کند و ضدانقلابی است، در حالی که جناح دیگر لایه‌های فوقانی خرده‌بورژوازی را نمایندگی می‌کند و نیرویی بینا بینی محسوب می‌گردد، مقرر گردید که مسئله ماهیت طبقاتی دو جناح حزب دمکرات کردستان و شیوه برخورد به آنها مورد ارزیابی مجدد قرار گیرد و این مسئله به یکی از مباحث تشکیلات تبدیل شود.

در مورد سازمان راه کارگر نیز با توجه به انشعابی که در این سازمان صورت گرفت جناح "هیئت اجرائی موقت برای تدارک کنفرانس" جناح رادیکال‌تر این سازمان ارزیابی گردید، اما اتخاذ موضع قطعی منوط به مصوبات و مواضع بعدی این سازمان گردید.

در مبحث ارزیابی از ماهیت طبقاتی احزاب و سازمان‌های غیر پرولتری، بحث دیگر، پیرامون کمیته خارج از کشور سابق بود،

مباحثات در این مورد حول این محور صورت گرفت که آیا باید با آن به‌عنوان یک جریان خرده‌بورژوازی برخورد کرد یا اساساً به‌عنوان یک جریان غیرسیاسی. کنفرانس با اکثریت مطلق آراء معتقد بود که این جریان فاقد اهداف و انگیزه‌های سالم سیاسی است. بنابراین این یک سازمان سیاسی محسوب نمی‌شود و ما مجاز به برقراری مناسبات با این جریان و هر گونه اتحاد عمل با آن نیستیم.

یکی دیگر از مسائل مورد بحث کنفرانس سازمان دوم سازمان، مشخص ساختن نیروهای وحدت حزبی ما بود. کنفرانس با تصویب یک قطعنامه در باره ضرورت وحدت در صفوف نیروهای طیف اقلیت نیروهای وحدت حزبی ما را در لحظه کنونی رفقای "شورای عالی" و "هسته اقلیت" معرفی نمود. در عین حال مقرر داشت که چنانچه روند وحدت قبل از کنفرانس سوم سازمان به نتیجه بیانجامد، کمیته اجرایی سازمان کنفرانس اضطراری سازمان را فرا خواند.

پس از این مباحثات و تصمیم‌گیری‌ها، کنفرانس یک رشته تصمیمات دیگر نیز اتخاذ نمود، کنفرانس تصمیم گرفت که تا زمانی که سازمان به لحاظ کمی و کیفی و رعایت پرنسیب‌های کمونیستی نتواند کنگره خود را تشکیل دهد هر دو سال یکبار کنفرانس سازمان برگزار گردد، که از همان اختیارات کنگره برخوردار خواهد بود و ضوابط برگزاری آن نیز همان ضوابط تعیین شده در اساسنامه سازمان در مورد کنگره خواهد بود.

تصمیم دیگر کنفرانس دوم سازمان تعیین یک روز به‌عنوان روز شهدای سازمان بود. از آن جایی که در سراسر دوران حیات

سازمان، گروه کثیری از رفقای فدائی ما در اسفند ماه جان باختند از آنجائی که طی روزهای ۲۴ و ۲۵ اسفند ماه سال ۶۰ گروهی از رهبران برجسته و کادرهای سازمان در یک نبرد قهرمانانه با دژخیمان جمهوری اسلامی به شهادت رسیدند، لذا کنفرانس سازمان روز ۲۵ اسفند را به‌عنوان روز شهدای سازمان اعلام نمود. کنفرانس سپس با تنظیم چندین پیام و خطاب به طبقه کارگر، خانواده‌های شهدا و زندانیان سیاسی، رفقای هوادار سازمان و انتخاب رهبری جدید سازمان وظائف خود را به انجام رساند. کنفرانس با سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

کار شماره ۲۳۴ - خرداد ۱۳۶۸